

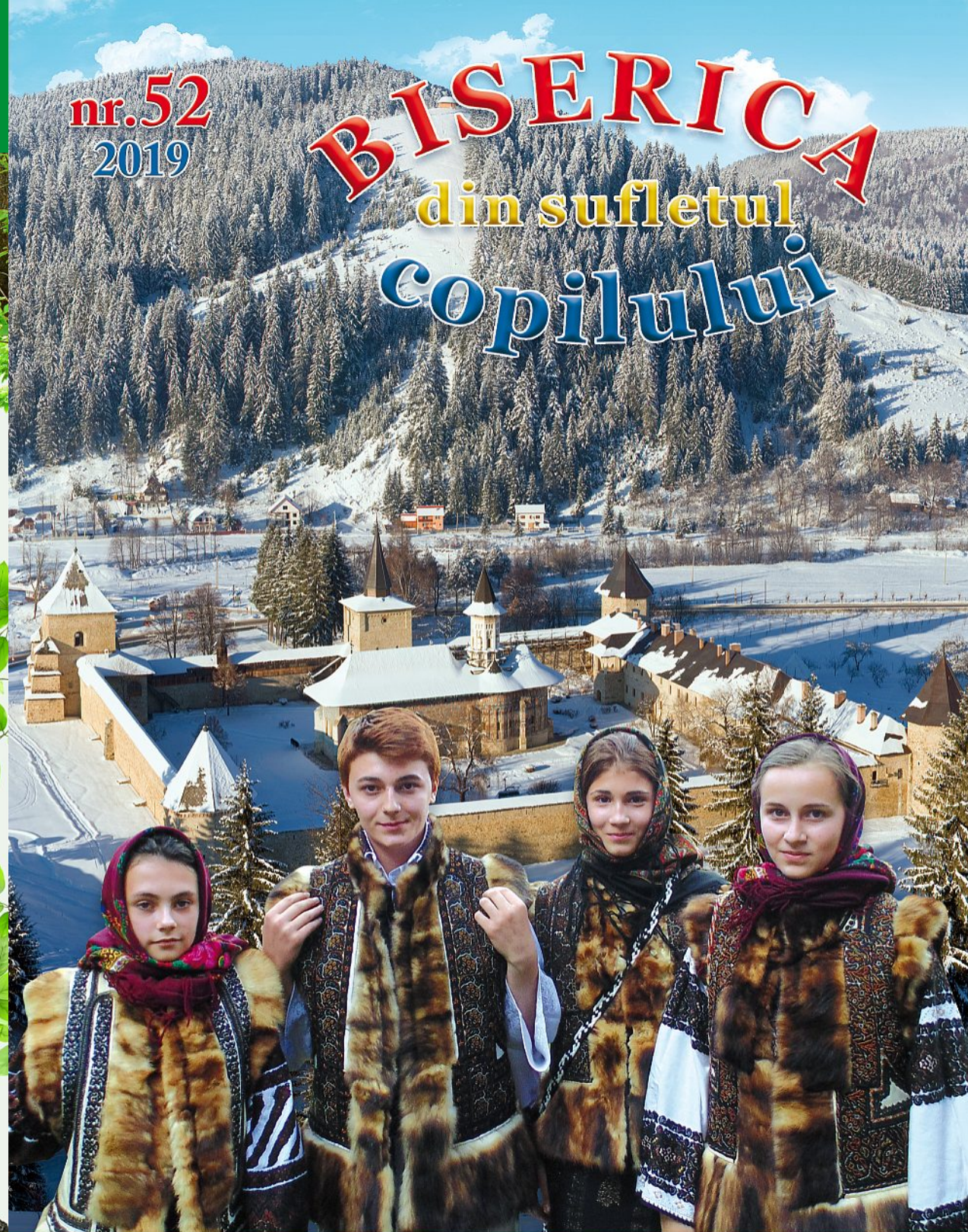
PLANTEAZĂ UN COPAC

o lume mai curată, un viitor mai verde

nr.52
2019

BISERICA din sufletul copilului

CUPRINS

- 3 ❄️ Crăciunul este sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos
- 4 ❄️ O, ce veste minunată!
- 6 ❄️ A doua călătorie a celor trei magi
- 8 ❄️ Praznic luminos
- 9 ❄️ Copil iubitor de colinde... sunt și eu
- 10 ❄️ Sfântul Cuvios Gherasim de la Iordan
- 12 ❄️ Crezul – simbolul de credință creștin-ortodox
- 14 ❄️ Rugăciunea nașului de botez pentru finul său
- 15 ❄️ Sfinții Părinți despre Taina Botezului
- 16 ❄️ Jurnal de călătorie
- 18 ❄️ Filantropia se învață de mic
- 20 ❄️ Vegetale sănătoase – Ciupercile
- 21 ❄️ Rugăciunea de toată vremea
- 22 ❄️ Păstorul cel bun
- 25 ❄️ Glasul care te cheamă
- 26 ❄️ Pelerinaj cu folos
- 27 ❄️ Gheața și focul
- 28 ❄️ Jocuri pentru minte și inimă
- 30 ❄️ Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de
MĂNĂSTIREA SF. IOAN CEL NOU SUCEAVA

Telefon: 0747.318.374

Foto: doxologia.ro, basilica.ro,
sfantulleontie.ro, sihastriaputnei.ro,
Petru Palamar, Tudorel Rusu

Crăciunul este sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos

Scriu aceste rânduri în ajunul sărbătorii Sfântului Nicolae, dar voi cu siguranță le veți citi în preajma Nașterii Domnului. Afară e deja zăpadă, orașele sunt luminate cu becuțe colorate, brazii sunt pregătiți pentru a fi împodobiți, magazinele sunt pline. Colindele încep a se cânta. Moș Crăciun își stabilește ultimele detalii ale traseului. Peste tot plutește deja aer de sărbătoare.

Acui sărbătoare? A noastră?

Da, ne bucurăm cu toții, suntem îndemnați la bunătate, dragoste, împăcare, iertare, pace. Dar de unde vin toate acestea? Nu cumva de la Cel Care este în centrul acestor sărbători? Sau ar trebui să fie! Și Cine este în miezul acestor sărbători?

Toate sunt frumoase. Și bradul, și colindele, și luminile, și felicitările. Și cozonacul, și masa împreună cu familia, și vizitele la prieteni. Dar nu e puțin doar atât? De unde au plecat toate acestea? Cum s-au născut aceste tradiții?

A fost odată un Prunc. El nu S-a născut acasă (spital nu era pe atunci), pentru că mama Lui era într-o călătorie. S-a născut în Betleem, într-o peșteră săracă, pentru că nimeni nu i-a permis să-i găzduiască.

Numele acestui Prunc este **Iisus**. El nu este un prunc ca oricare altul. Are o mamă, Maria, dar Tatăl Lui nu este un om. Iisus este Fiu al lui Dumnezeu. Și acum, când noi sărbătorim Crăciunul, El S-a făcut Fiu al omului.

Crescând, El ne-a învățat cum să ne apropiem mai mult de Dumnezeu, Tatăl Lui și Tatăl nostru. Ne-a împăcat cu El, după ce noi și strămoșii noștri L-am mârșit. L-am trădat. Nu L-am ascultat. Și acum acest Iisus vrea să ne dea privilegiul de a trăi într-o împărăție bucuroasă.

Ei bine, pentru acest Prunc avem noi toată atmosfera de la sfârșitul lunii Decembrie. De dragul acestui Prunc împodobim bradul, ca să ne aducem aminte de Împărăția Lui veșnică. Pentru că El ne-a dăruit atât de multe, dăruim și noi daruri de Crăciun celor dragi. De dragul Lui postim ca să ne pregătim mai bine pentru întâlnirea cu El. Lui îi cerem iertare atunci când ne spovedim pentru cele pe care le-am greșit, ca bucuria sărbătorii să ne fie deplină.

Vă rog, nu-L uitați pe Iisus de Crăciun!

† Damaschin Dorneanu
Episcop-vicar al
Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților

O, ce veste minunată!

Se apropie sfârșitul lunii decembrie, a început vacanța și suntem în așteptarea marii sărbători a Nașterii Domnului, o sărbătoare a păcii, a bucuriei, a luminii și a dăruirii. Trăim mai mult decât oricând un fior deosebit, izvorât din dorința de a primi și de a împărți daruri. Așteptăm cu nerăbdare să pregătim cadouri celor dragi, dar și să primim darurile pe care le visăm. Adunăm micile noastre economii și petrecem zile la rând gândindu-ne la darul potrivit pentru fiecare: pentru mama, pentru tata, pentru bunici, pentru frați și surori și pentru colegii apropiați de la școală. Iar seara, aproape că nu putem adormi imaginându-ne chipurile lor vesele și pline de dragoste, cu care ne vor privi atunci când vor deschide darurile pregătite de noi. Dar, oare de ce simțim bucuria de a dăru, mai mult decât oricând, acum la sfârșitul ultimei luni din an?

Pentru că acum, când serbăm Nașterea Domnului, ne amintim că omenirea a primit Marele Dar: pe pruncul Iisus Hristos, născut în ieslea din Betleem. Și plini de bucurie, cântăm:

**O, ce veste minunată
În Betleem ni s-arată:
Astăzi S-a născut
Cel fără-nceput,
Cum au zis proorocii.**

Ce lucru mare – spunea Sfântul Ioan Gură de Aur – este dacă ai vedea soarele coborând din cer și alergând pe pământ și luminând cu razele sale pe toți. Dar noi vedem mai mult decât atât. Îl vedem pe Cel Care a creat soarele, pe Dumnezeu, Care a luat trup omenesc, pe Soarele dreptății – așa cum Îl numim pe Dumnezeu în troparul acestei sărbători – venind lângă noi. Aceasta este vestea minunată arătată în

Betleem, despre care au vorbit proorocii, minunea care depășește puterea noastră de înțelegere: că Dumnezeu, Cel Care a făcut cerul și pământul, S-a întrupat, devenind asemenea nouă, dar fără păcat.

Știm cu toți că atunci când iubești pe cineva simți nevoia să fii cât mai aproape de acea persoană, să-i dăruiești cât mai mult, să renunți chiar la ceea ce este al tău pentru a-i dăru, ceva și celui care îți este drag. Dumnezeu ne iubește mai mult decât ne poate iubi cineva. Așa de mult încât S-a coborât din cer și a venit pe pământ, pentru a fi alături de noi, pentru a ne învăța de aproape, așa cum un părinte își învață copilul, ce trebuie să facem pentru a fi fericiți atât în viața aceasta, cât și în cea viitoare. Dumnezeu S-a dăruit pe Sine, a fost răstignit, pentru ca noi să trăim veșnic alături de El, în împărăția Sa. A venit atât de aproape de noi și a rămas atât de aproape de noi, deoarece, ori de câte ori ne împărtășim cu Trupul și cu Sângele Său, vine și rămâne cu noi.

Omenirea a primit darul cel așteptat încă de la căderea omului în păcat. Cu aproximativ 700 de ani înainte de venirea Mântuitorului, profetul Isaia anunța: „Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și vor chema numele lui Emanuel” (Isaia 7,14). Acum prăznuim împlinirea acestei profeții, iar acest adevăr îl cântăm în colinda cea mai dragă nouă:

**Că la Betleem, Maria,
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș,
Lângă-acel oraș,
Naște pe Mesia!**

Mântuitorul Iisus Hristos, Cel Care are grijă de fiecare dintre noi și chiar de întreaga lume, a voit să Se nască de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și să fie

Prunc în grija Maicii Domnului, asemenea unui copil care este în grija mamei sale. Astfel învățăm că dacă Însuși Dumnezeu a fost Prunc în grija Maicii Domnului, înseamnă că fiecare dintre noi trebuie să știm că suntem în grija ei. Nu suntem singuri, suntem în grija Maicii Domnului! Și rămânem în grija ei când împlinim poruncile lui Dumnezeu și când ne rugăm ei pentru noi și pentru cei dragi nouă.

Care ar fi cel mai mare dar pe care l-am putea primi? Este oare vreun dar mai mare decât acela că Dumnezeu Cel Atotputernic, Cel care ne poartă de grijă și ne dăruiește toate cele ce ne sunt de folos, a venit pe pământ, aproape de noi, pentru a ne deschide drumul către Împărăția Sa? Nu a venit la noi un împărat oarecare sau un domn din lumea aceasta, ci Împăratul împăraților și Domnul domnilor a venit la noi și noi trebuie să-L primim.

**Pe Fiul în al Său nume,
Tatăl L-a trimis în lume,
Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască.**

Acesta este Marele Dar primit de fiecare dintre noi. Iar atunci când primim un dar este firesc să dăruim și noi. Dăruim... împlinind ceea ce Dumnezeu ne-a învățat și ce este cuprins în *Sfânta Scriptură*, pentru că acolo vom găsi răspunsul tuturor întrebărilor și vom găsi numai adevăruri care ne sunt de folos. Dăruim, cinstind-o pe Maica Domnului, pe cea care L-a născut pe Mântuitorul. Dăruim, atunci când încercăm să fim mai buni, atunci când încercăm să-i prețuim pe cei de lângă noi, atunci când încercăm să facem ceva din dragoste față de Dumnezeu și față de oameni.

A doua călătorie a celor trei magi

— recomandare de carte —

Scena Nașterii Mântuitorului este înfățișată minunat în colindele noastre tradiționale. Momentul sosirii celor trei crai de la răsărit este așa de frumos redat, astfel încât reușim să vizualizăm nu numai steaua pe care magii au urmat-o pentru a se închina Mântuitorului Iisus Hristos, ci și întreaga lor călătorie pentru a se închina Pruncului-Împărat, celui mai Sfânt Copilaș, „Păstorul noroadelor și Stăpânul roadelor”, căruia „numai ieslea vitelor l-a fost leagăn viselor”.

Sfântul Ioan Gură de Aur a vorbit despre închinarea magilor în *Omilia a șasea la Evanghelia despre Matei*:

„Dar ce i-a făcut pe magi să l se închine? Fecioara nu era cu vază, nici casa nu era strălucită și nici altceva din cele văzute nu erau în stare să trezească uimirea și să atragă privirile. Apoi magii nu numai că l s-au închinat, ci, deschizând vistieriile lor, l-au adus daruri; și daruri nu ca unui om, ci ca unui Dumnezeu. Ce i-a făcut, dar, pe magi să se închine Lui? Acea ce i-a făcut să plece din

țara lor și să facă un drum atât de lung, anume: steaua și lumina pusă de Dumnezeu în sufletul lor; ele i-au călăuzit, treptat, spre o cunoaștere mai desăvârșită a lucrurilor. De aceea l s-au închinat și l-au adus ca daruri aur, smirnă și tămâie, adică: credință, ascultare și dragoste.”

Cu toții cunoaștem povestea lor, dar câți dintre noi știm că ei au mai făcut încă o călătorie pe același drum, al stelei, cu scopul de a afla ce a ajuns între timp regele-copil. Oare îi va primi într-un palat, așezat într-un jilț împărătesc și înconjurat de suita sa? Își va aminti de ei și, poate, îi va răsplăti cu daruri? Dar, mai ales, steaua, steaua aceea minunată, care s-a arătat pe cer în urmă cu treizeci de ani, li se va mai arăta și acum? Aceste întrebări îi frământau pe cei trei magi în timp ce se îndreptau, pentru a doua oară, spre Betleem. Cu cât se apropiau mai mult de ținta călătoriei lor, cu atât emoția puneă mai intens stăpânire pe ei. Gândul lor călătoria pe firul vremii către acea noapte tainică, luminată de steaua ce i-a călăuzit de la răsărit până la locul în care S-a născut Pruncul dumnezeiesc. În timp ce cugetau astfel de gânduri în inimile lor, o minune se întâmplă: o stea luminoasă ca focul se apropie de ei și se opri chiar deasupra lor. Și ce văzură? O minune! În mijlocul globului de lumină era chiar El, Iisus, la al Căru mormânt fuseseră cu o zi înainte.

„— Îl căutați pe regele de acum treizeci de ani? Eu sunt! Am fost mort și am înviat și am biruit moartea. Povestiți tuturor cele ce

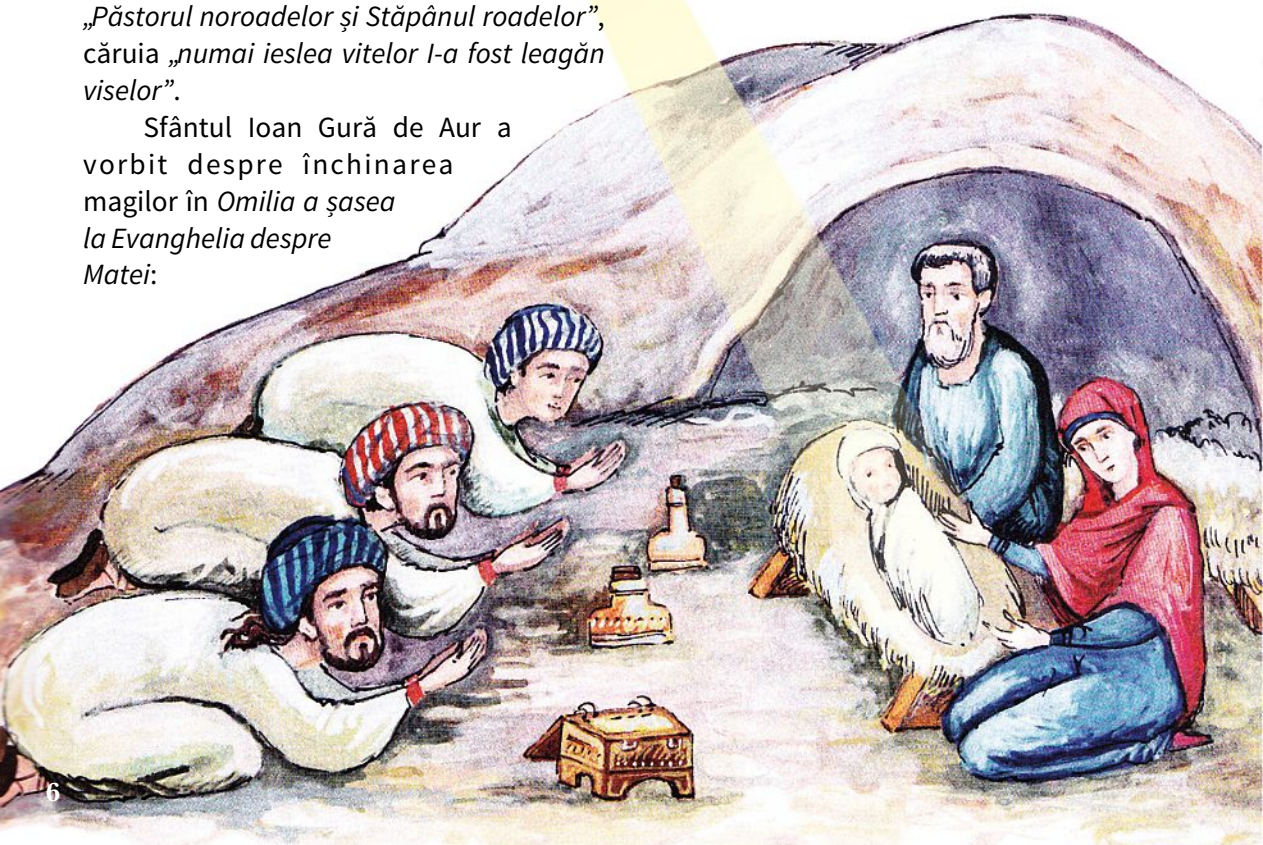

ați văzut și darurile pe care le-ați adus cu voi să le dați săracilor, fiindcă nimic nu e mai plăcut înaintea Mea decât îmbogățirea în dragoste și milostenie față de cei nevoiași.”

Cu credință, cu dragoste și cu inimi curate să ne apropiem și noi de staulul Betleemului și, urmându-i pe magi atât în prima, cât și în a doua lor călătorie, să intrăm în cetatea sfântă și plecându-ne genunchii inimii să cântăm împreună cu ei „Taină străină văd și preamărită: cer fiind peștera, scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S-a culcat cel neîncăput Hristos Dumnezeu, pe care lăudându-L Îl mărim”.

Text de Ana Maria Prodan

Citate din *A doua călătorie a celor trei magi*,
(autor: Ciprian Vidican, ilustrații: Ana Jilinschi, Editura VIA)

Praznic luminos

Praznic luminos,
Strălucit, frumos,
Astăzi ne-a sosit
Și ne-a-nveselit,
Că Mântuitorul
Și izbăvitorul
În trup a venit.

Raiul cel închis
Azi iar s-a deschis.
Șarpelui cumplit
Capul s-a zdrobit
Și strămoșii iară
Prin Sfânta Fecioară
Iar s-au înnoit.

Îngerii cântau,
Păstori fluierau,
Magii se-nchinau,
Toți se bucurau.
Dar Irod era
Că se tulbura
De nașterea Sa.

El îl căuta
Voind morții-al da,
Dar Pruncul Isus
Din țară s-a dus.
Fie lăudat,
Binecuvântat,
De-a pururi, Amin!

Copil iubitor de colinde ...sunt și eu

Nașterea Domnului a fost vestită în Vechiul Testament de mulți profeți. Și Noul Testament ne spune, prin Sfintele Evanghelii, despre această mare sărbătoare. Tradițiile de iarnă sunt, pentru noi toți, o ocazie de a redescoperi frumusețea sufletului: credința, generozitatea, speranța și, nu în ultimul rând, iubirea.

Alexandra Olariu, cl. a VIII-a

În cele trei zile de Crăciun, în biserica noastră se organizează concerte de colinde care impresionează prin farmecul lor. Ascultându-le „simți fiorul de sfințenie ce vine de undeva de departe prin veacuri și trece din casă în casă și din suflet în suflet”, cum spune, atât de frumos, muzicianul Mihail Vulpescu.

Bianca Semeniuc, cl. a VI-a

Grupurile de colindători sunt așteptate spre seară, iar după ce colindă, sunt ospătate cu bucatele cele mai alese. Este obiceiul ca nici o casă să nu rămână necolindată. Târziu, colindătorii se retrag la casele lor cu trăistuțele burdușite de daruri și, cu toate că sunt obosiți, a doua zi sunt nelipsiți de la slujbă.

Jenifer Naida, cl. a VI-a

Primul care vestește Nașterea Mântuitorului este părintele, care, îmbrăcat în veșminte de sărbătoare, intră în fiecare casă din sat. Odată cu părintele care ne aduce vestea cea bună vin și colindătorii, care îl slăvesc prin cântece pe Mântuitorul, împreună cu cetele îngerești.

Alexandru Cozariuc, cl. a III-a

Mă bucur mult când merg la biserică, îmbrăcată în costum tradițional, în toate cele trei zile de Crăciun, și cânt colinde împreună cu toată lumea din biserică, de răsună tot satul! Atunci se vede pe fețele tuturor credincioșilor o mare bucurie și împlinire sufletească.

Teodora Petrașuc, cl. a V-a

Colindele pe care le cântăm de Crăciun amintesc atât de cântările de slavă ale îngerilor, cât și de pelerinajul celor trei magi care l-au adus lui Iisus Hristos darurile prețioase: aur, smirnă și tămâie. Să ne gândim și noi ce daruri îi putem oferi Celui care S-a născut într-o peșteră pentru a noastră mântuire.

Valeria Cernăuțan, cl. a VI-a

În ajunul Nașterii Domnului, ulițele satului răsună de ecourile colindelor. Cu o trăistuță încăpătoare legată după gât, cu căciula trasă până peste urechi, cetele de copii poposesc din casă în casă, cântând la ferestrele luminate colindele tradiționale, aducând în sufletele gazdelor bucurie și lumină.

Luiza Manec, cl. a III-a

Copii ai Școlii Gimnaziale Bălcăuți, îndrumați de prof. Ana Maria Prodan

Sfântul Cuvios GHERASIM de la Iordan

† 4 martie

Înzestrat cu o mare bunătate, părintele Gherasim era mereu înconjurat de oameni. Mereu căuta să zidească în sufletele ucenicilor săi cele trei lucruri cerute de Proorocul David: **bunătatea, cumințenia și cunoștința.**

După o vreme, călugărul Gherasim a plecat spre Palestina împreună cu 70 de ucenici pentru a ridica o mănăstire. Pe malul verde al Iordanului au ridicat o biserică și câteva chilii.

Într-o zi, pe când mergea prin pustia Iordanului, Sfântul Gherasim a întâlnit un leu fioros care răgea cumplit din cauză că îi intrase în labă un spin și îl dureau foarte tare. Când leul l-a văzut pe călugăr, s-a apropiat de el și i-a arătat laba rănită, rugându-l cu privirea să îl tămăduiască. Văzându-i suferința, Cuviosul Gherasim, fără teamă, i-a scos spinul care se înfipsese foarte adânc. După aceea i-a curățat rana cu grijă și l-a pansat cu o bucată de pânză. Apoi i-a zis: „*Acum ești bine, poți merge*“. Dar leul, după ce s-a vindecat, nu l-a mai părăsit pe cuvios, ci l-a urmat pretutindeni, ca un adevărat ucenic. Toți se minunau de marea recunoștință a fiarei, iar bătrânul, văzând râvna și bunătatea leului, a început să îl îndrăgească și să-l hrănească, dându-i uneori pâine, alteori linte.

Pe vremea împăratului Marcian trăia în cetatea Lichiei un om ce avea în suflet multă dragoste pentru Dumnezeu. Se numea **Gherasim**. De tânăr și-a îndreptat pașii spre pustia Tebaidei din Egipt, hotărât să-l slujească toată viața lui pe Dumnezeu, asemenea unui soldat împăratului său. A pornit liniștit spre locul numit Chilii, unde se nevoiau de ani de zile mulți călugări.

Pedeapsă și răsplată

Apa era destul de departe de mănăstire. Pentru a aduce apă, călugării foloseau un catâr. Cuviosul Gherasim l-a pus pe leu să îl păzească pe catâr și să îl pască pe lângă apa Iordanului. Leul îndeplinea cu bucurie această sarcină. Într-o zi, însă, leul s-a depărtat cam mult de catâr și a adormit. Tocmai atunci au trecut pe acolo niște negustori din Arabia cu o caravană de cămile. Aceștia, văzând catârul singur, l-au luat și au plecat mai departe cu el. Când s-a trezit, leul a plecat în căutarea catârului, dar nu l-a mai găsit și s-a întors la mănăstire foarte întristat, dându-și seama de greșeala făcută. Văzându-l singur, Cuviosul a crezut că leul a mâncat catârul și i-a spus: „*Unde este catârul? Nu cumva l-ai mâncat? Te credeam mai blând. Drept pedeapsă, de azi înainte vei face treaba lui*“. Și de data aceasta leul a fost ascultător și a cărat zi de zi apa de la râul Iordan și toți care vedeau aceasta se minunau.

Într-o zi a venit la mănăstire un ostaș pentru a-i cere Sfântului Gherasim să se roage pentru el. Văzându-l pe leu, i s-a făcut milă de el și a dat călugărilor trei galbeni ca să cumpere un catâr pentru căratul apei și să-l elibereze pe leu de această muncă. Leul a rămas însă tot în mănăstire, pe lângă avva Gherasim.

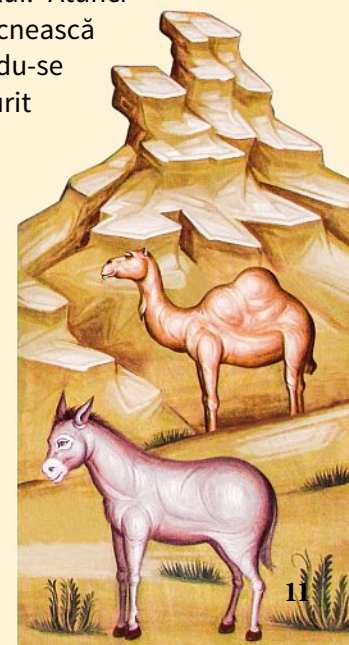
După ceva vreme negustorul arab care luase catârul a venit la Ierusalim să vândă grâu, ducând cu sine și catârul pe care îl luase. Și, pe când trecea el Iordanul împreună cu catârul și cămilele, s-a întâlnit cu leul. Speriindu-se foarte tare, a lăsat și catârul și cămilele și a fugit. Atunci leul a luat catârul de frâu, așa cum făcea și înainte, și s-a întors la Sfântul Gherasim foarte bucuros, nu doar cu catârul, ci și cu trei cămile încărcate cu grâu.

Când l-a văzut, Cuviosul s-a bucurat foarte mult, nu atât pentru că își recuperase catârul, ci mai ales pentru nevinovăția și ascultarea leului. Ca răsplată, bătrânul l-a numit de atunci pe leu *Iordan* și l-a lăsat să se ducă să petreacă după obiceiul său. Atunci leul, plecându-și capul, ca și cum ar fi mulțumit sfântului, și-a luat calea către munte. Și, o dată pe săptămână, venea și se apropia de sfânt, plecându-și capul înaintea lui, ca și cum i s-ar fi închinat. Leul a rămas ascultător și supus Sfântului în continuare și vreme de cinci ani nu s-a despărțit de mănăstire.

Un sfârșit minunat

Timpul a trecut și Cuviosul Gherasim a plecat din lumea aceasta către Cel pe Care L-a iubit atât de mult. În acea vreme, leul nu s-a aflat în mănăstire și nu a știut de pierderea suferită de călugăr. Când a venit la mănăstire, leul l-a căutat pe bătrân, iar ucenicul Sfântului Gherasim, avva Savatie, văzându-l pe leu, i-a spus: „*Iordane, Starețul nostru s-a dus la Domnul*“. Și pentru că leul se tot plimba căutându-l pe bătrân, ucenicul l-a luat și l-a dus la mormântul Cuviosului. Atunci leul a început să răcnească puternic și, așezându-se lângă mormânt, a murit îndată.

Aceste lucruri minunate s-au petrecut pentru a se arăta cât de plăcut lui Dumnezeu a fost Sfântul Gherasim, pe care, pentru bunătatea și credința lui, l-au ascultat chiar și animalele sălbatice.

CREZUL

Simbolul de credință creștin-ortodox

De mic copil, George a învățat *Crezul* și îl rostea duminică în biserică alături de alți copii, dar îl spunea mereu ca pe o poezie. Din fericire niciodată nu s-a încurcat, dar a trăit mereu cu emoția asta. Dacă s-ar fi încurcat, probabil că nu ar mai fi știut să continue.

Sâmbătă a venit bunicul în vizită, iar el... Ei bine, bunicul știa o grămadă de povești despre biserică, sfinți și alte lucruri. Abia aștepta să-l întrebe despre *Crez*. O pace și o bucurie cuprinsese casa. Toată lumea îl așteptase. Vocea lui caldă și blândă avea puterea de a liniști orice furtună a sufletului, orice supărare.

A venit și momentul când bunicul a venit în camera lui George. Era un ritual ca înainte de culcare ei să pâlăvrăgească împreună.

— Bunicule, povestește-mi ceva despre *Crez*.

— Hei, grea misiune mi-ai dat, zise bunicul. Apoi, dregându-și vocea ca pentru o lungă poveste, începu:

Simbolul de credință sau *Crezul* este mărturie și rugăciune deopotrivă, și a fost formulat de Părinții Bisericii tare demult, pe la începuturile creștinismului. Așa cum Biserica Mântuitorului Hristos este definită de sfinții părinți drept „corabia mântuirii”, tot așa *Crezul* este catargul acestei corăbii. El reprezintă o sinteză a credinței Bisericii ortodoxe, adică adevărurile de credință care au rămas neschimbate de veacuri.

Vezi tu, mărturisirile de credință au apărut încă din primul secol creștin, ca răspuns la necesități concrete ale Bisericii: liturgice, ca exprimare a credinței – moment pregătit obligatoriu pentru primirea botezului, a împărtășaniei. Dar era și un mod de a lupta împotriva ereziilor, a abaterilor de la credința adevărată.

Cea mai veche mărturisire de credință este *Simbolul Apostolic*, considerat a fi fost alcătuit chiar de Apostoli. Cuprinde pe scurt mărturisirea credinței în Sfânta Treime, cu

amintirea câtorva însușiri specifice pentru fiecare Persoană a Sfintei Treimi; a credinței în Biserică, în comuniunea Sfinților, în iertarea păcatelor, în învierea morților și în viața veșnică.

În primele secole, când au început să ia amploare multe erezii, bisericile locale au hotărât să aplice o metodă de învățare și verificare a credinței. Când cineva dorea să devină creștin, urma o perioadă de catehizare, adică o perioadă când învăța doctrinele de bază ale credinței creștine. Toate aceste învățături erau formulate într-o mărturisire de credință care era învățată pe dinafară de creștinul nou convertit și în ziua botezului el făcea această mărturisire a credinței în fața martorilor, după aceea fiind botezat. Au fost foarte multe astfel de mărturisiri de credință și ele au variat ca și volum și conținut. De altfel, și ereticii formulau mărturisiri de credință pe care le răspândeau.

În timpul domniei împăratului Constantin cel Mare (274-337), biserica a fost încercată de învățăturile lui Arie, care susținea că Hristos nu este Dumnezeu

adevărat. În anul 325, împăratul a chemat la Niceea episcopii întregii biserici pentru a discuta despre învățătura greșită și pentru a formula o mărturisire de credință.

Peste jumătate de secol, unitatea bisericii a fost pusă din nou la încercare de ereziile lui Macedonie, care susținea că Duhul Sfânt nu este Dumnezeu adevărat. Împăratul Teodosie (379-395) a convocat la Constantinopol episcopii din întreaga Biserică și au dezvoltat mărturisirea de credință formulată la Niceea.

După cele două sinoade ecumenice, mărturisirea de credință a devenit *Crezul Bisericii creștine*, fiind introdus în rânduiala Liturghiei, în rânduiala premergătoare Botezului și la alte slujbe, precum și în canonul zilnic de rugăciune al fiecărui creștin.

— Bunicule, deci e o rugăciune foarte importantă!

— Sigur, ea reprezintă adevărurile noastre de credință. Și acum, că trebuie să ne culcăm, să adăugăm la rugăciunile noastre de seară și *Crezul*, catargul bisericii noastre. Noapte bună!

— Noapte bună, bunicule!

Încrederea și Credința

Într-o zi, George a mers cu tatăl său să culeagă nucile din copacul înalt de lângă gard. Cum tata s-a urcat pe acoperișul garajului pentru a ajunge mai ușor la nuci, George i-a cerut voie să urce și el. Bineînțeles că George s-a urcat cât de sus a putut în copac, pentru a strânge și ultimele nuci care nu voiau să cadă singure. Tatăl a coborât, apoi i-a întins brațele lui George:

— Sari, câte prind! Ai încredere în mine!

George a sărit imediat în brațele tatălui, care l-a așezat jos încetișor.

— Ești ca un fulg de ușor!, a râs tatăl. Dar dacă te scăpăm și te loveai?

— Am avut încredere în tine! Nu m-am gândit că m-ai putea scăpa! Ești mare, puternic

și știu că ai grijă de mine...

— Spune-mi, George, oare nu de aceea avem credință în Dumnezeu, care este infinit mai mare și mai puternic decât noi și își arată grija față de noi permanent? Să nu crezi niciodată în altcineva în afară de El! În oameni să ai doar încredere. Credința și încrederea sunt asemănătoare, dar se și deosebesc! Ai încredere într-un om pentru că ți-a dat dovezi pe care să îți sprijini încrederea. De pildă, tu știai că, fiind tatăl tău, nu am să te las să cazi! Dar în Dumnezeu credem cu puterea inimii, singura care ne poate adevăra că lumea văzută, faptele Domnului și promisiunile Lui sunt adevărate.

Rugăciunea nașului de botez pentru finul său

Imediat după săvârșirea **Sfintei Taine a Botezului**, nașul devine părintele spiritual al pruncului, născându-l pentru viața cea nouă în Hristos, iar rudenția spirituală dintre aceștia implică responsabilități de ambele părți.

La Botez nașul și-a asumat responsabilitatea pentru credința finului, iar aceasta nu e mai puțin importantă decât responsabilitatea pe care o au părinții, pentru că nu e vorba doar de viața trupească a pruncului ci și de mântuirea sa. Și așa cum mama simte necesitatea îngrijirii copilului, asemenea și nașul ar trebui să simtă necesitatea ajutorului său pe calea mântuirii finului.

Cea mai importantă datorie a oricărui naș este rugăciunea pentru finul său de botez, dar și rugăciunea zilnică a finului trebuie neapărat să includă pomenirea nașului, care acum e nu mai puțin important decât părinții. De asemenea, nașul are obligația de a trece numele finilor în pomelnice la Sfânta Liturghie și la celelalte slujbe, pentru ca să se roage și Biserica pentru ei.

Cu cât viața bisericească a nașului este mai intensă, cu atât mai mult se va strădui și pentru mântuirea finului. Nu contează dacă, din diverse motive, nu au legătură permanentă între ei. Legătura duhovnicească se va păstra și menține și la depărtare, datorită sfintei legături formate la Botez.

Prof. Irina Curalariu, Suceava

Iată o rugăciune foarte folositoare pe care nașul o poate rosti zilnic pentru finul său:

Doamne, Dumnezeu nostru, Tu Care mi-ai rânduit să fiu părinte duhovnicesc al acestui copil, dăruiește-i lui darurile Tale cele bogate. Dăruiește-i lui înțelepciune, dragoste, sănătate trupească și sufletească. Dăruiește-i lui să sporească în virtute, să-și iubească aproapele și să săvârșască numai ce este bineplăcut Ție.

Doamne, eu nu am pricepere să-l călăuzesc cum se cuvine pe drumul credinței. Călăuzește-l pe el ca un Bun și iubitor de oameni, iar pe mine luminează-mă să-i pot da sfătuirea potrivită.

Dă-mi, Doamne, să-l iubesc cu dragoste curată și sfântă. Să nu caut pentru el numai bucurii trupești, care sunt degrab trecătoare, ci să-l ajut să agonisească darurile duhovnicești care nu se vor lua de la el. Doamne, dacă din lucrarea vrăjmașului va fi biruit de păcat, atunci să mă luminezi ca să-l ajut să se ridice. Tu l-ai dat în grija mea, Tu să mă călăuzești cum să-l ajut să își revină degrabă.

Ajută-mă, Dumnezeule, ajută-mă! Că Tu ești Cel ce rânduiești mântuirea noastră și Ție slavă Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinții Părinți despre Taina Botezului

De aceea și botezăm copiii, deși nu au păcate (personale): ca să li se adauge sfințenia, dreptatea, înfierea, moștenirea, înfrățirea, să fie mădulare ale lui Hristos, să devină sălaș al Duhului.

Sfântul Ioan Gură de Aur

Deschideți-vă urechile și bucurați-vă de mireasma cea bună a vieții veșnice revărsată asupra voastră prin darul Botezului. Ce altceva învățăm zilnic în această taină, decât că vina este luată de ape și că greșeala se șterge cu ele, însă evlavia și nevinovăția rămân pururi ocrotite? ...la la cunoștiință de aici că apa nu curățește cu Duhul. De aceea ai citit că la botez cei trei martori sunt una: apa, sângele și Duhul, iar dacă scoți pe unul din acesta, taina Botezului nu mai rămâne în picioare. Căci ce este apa fără crucea lui Hristos? O materie obișnuită, fără nici o putere pentru taină.

Sfântul Ambrozie

Omul se naște cu adevărat, nu atunci când îl naște mama sa ci atunci când se naște întru Hristos Iisus pentru viața nemuritoare. Învierea lui Hristos este mama noastră, a tuturor.

Sfântul Iustin Popovici

Copii ai Botezului, copii fără pată, v-ați îmbrăcat în foc și în duh (Luca 3,16). Păstrați haina pe care ați îmbrăcat-o în apa Botezului!

Sfântul Efrem Sirul

Cine s-a îmbrăcat în veșmântul slavei Țesut din Apă și din duh (Luca 3,16) acela nimicește în Focul Lui măcăcinii păcatelor.

Sfântul Efrem Sirul

Hristos nu S-a făcut cunoscut când S-a născut, ci când S-a botezat.

Sfântul Vasile cel Mare

Jurnal de călătorie

În urma câștigării etapei finale a concursului de eseuri și icoane al revistei *Biserica din sufletul copilului*, Mănăstirea Sf. Ioan cel Nou din Suceava ne-a premiat cu o excursie gratuită de 3 zile prin Transilvania. În dimineața zilei de 17 iulie, copii din tot județul Suceava ne-am adunat emoționați și recunoscători lui Dumnezeu în curtea Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou, însoțiți de cadrele didactice. Am început această călătorie cu o rugăciune, alături de părintele Vartolomeu. Ne-am rugat ca Dumnezeu să ne călăuzească pașii și să ne întărească în această călătorie, pentru a ne putea hrăni atât sufletul cât și trupul.

Prima oprire a fost la **Cetatea Râșnov**, unul din cele mai bine păstrate ansambluri fortificate din Transilvania. Am vizitat interiorul cetății și muzeul de artă feudală, în care sunt expuse arme, unelte, mobilier de epocă, stampe, armuri, diverse fotocopii ale documentelor din acea vreme. După aceea ne-am aventurat în **Dino Parc** și am făcut o scurtă drumeție până la **Peștera Valea Cetății**. La fiecare pas am descoperit frumusețea creației lui Dumnezeu. Seara, ne-am cazat la **Mănăstirea Sâmbăta de Sus**, ctitorie a domnitorului Sfânt Martir Brâncoveanu, unde își doarme somnul de veci și marele duhovnic părintele Teofil Păraian. Am încheiat ziua cu o rugăciune comună de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru că ne-a ajutat să ajungem în aceste locuri minunate, încărcate de istorie și bucurii duhovnicești.

A doua zi, cu ajutorul lui Dumnezeu, am mers la **Castelul de lut Valea Zânelor**. Aici am văzut niște căsuțe din lut care păreau ca din poveste. Am pornit apoi spre **Alba Iulia**, cetatea Unirii, simbol al unității și nașterii poporului român. Acolo am beneficiat de un ghid care ne-a prezentat **Cetatea Alba Carolina** și **Catedrala Încoronării** regilor României, Ferdinand și Maria. Am fost uimiți de orașul încărcat de istorie! Seara am mulțumit lui Dumnezeu pentru binecuvântarea de a re trăi bucuria înaintașilor noștri în capitala Unirii. Noaptea ce a urmat, am fost cazați la un hotel din apropiere.

A treia și ultima zi, după ce ne-am închinat și i-am mulțumit lui Dumnezeu, am vizitat **Grădina Zoologică Târgu Mureș**, **Salina Turda** și stațiunea **Sovata**. În Sovata ne-am plimbat cu trenulețul și am admirat minunata stațiune.

Iată că a sosit și momentul când mai aveam puțin și ne apropiam de Suceava. Am încercat să stăm cât mai mult împreună, povestind despre momentele frumoase și amuzante. Am conștientizat că Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunea de la începutul călătoriei noastre, că ne-a fost alături în fiecare clipă și ne-a întărit la fiecare pas. La sfârșit despărțirea a fost grea, dar am promis că vom mai veni și la anul, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Doamne, cât de minunat ești și cât de minunate sunt lucrurile mâinilor Tale. Mulțumim Mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou din Suceava pentru că ne-a oferit această ocazie minunată și tuturor celor care au contribuit la organizarea acestei excursii.

Ecaterina Brahariu, Școala Gimnazială Bosanci, cl. a VI-a B

FILANTROPIA

se învață de mic

Trăim într-o lume în care suntem datori să învățăm de mici să fim buni unii cu alții. Este mult mai ușor să alegi să fii bun, să îi ajuți pe cei din jurul tău și, dacă nu ai ce să le oferi material, poți oricând oferi un zâmbet. Din toate timpurile, oamenii n-au fost și nu vor fi niciodată egali, nici în ce privește starea spirituală, nici în ce privește starea materială. Iubirea de oameni a lui Dumnezeu se revarsă însă asupra tuturor în scopul mântuirii noastre, cuprinzând pe toți, indiferent de starea spirituală sau materială. Din iubirea Sa de oameni se naște și calea către fericirea veșnică. Aceasta este *filantropia*. Termenul de *filantropie* provine din limba greacă: *philos* = prieten sau *fileo*, *filein* = a iubi și *antropos* = om; în traducere, filantropie înseamnă „prietenie sau dragoste de oameni”. Dacă ne uităm în *Viețile Sfinților* vom găsi nenumărate exemple prin care putem face milostenie. În acest test vom afla cât de familiarizați suntem cu faptele bune pe care le găsim în *Viețile Sfinților* și exemple simple pe care le putem face încă de mici. Răspunde la întrebările de mai jos încercuind varianta care ți se potrivește:

❶ Colegul tău și-a uitat pachetul cu mâncare acasă, iar tu:

- a) îi spui să fie mai atent mâine dimineată;
- b) împarți cu el ce ai în pachetul tău;
- c) mergi la magazin să îi cumperi ceva.

❷ Se apropie sezonul colindelor. Unde ai prefera să mergi cu colinda?

- a) la un cămin de bătrâni;
- b) la cât mai multe firme pentru a strânge mulți bani;
- c) doar la școală pentru colegi și profesori.

❸ Ce știi despre Cuvioasa Parascheva?

- a) era o tânără deosebit de frumoasă;
- b) an de an se organizează la Iași pelerinaje pe 14 octombrie;
- c) a dăruit cu bucurie hainele sale scumpe săracilor.

❹ Sfântul Mucenic Dimitrie:

- a) a fost conducător de oaste pe vremea împăratului Dioclețian;
- b) a oferit săracilor toată averea sa înainte de a fi martirizat, astfel manifestându-și concret filantropia creștină;
- c) este izvorător de mir.

❺ Sfântul Nicolae este iubit de foarte mulți oameni deoarece:

- a) aduce daruri pe 6 Decembrie copiilor cuminiți;
- b) a oferit în secret bani unor tinere pentru a fi salvate de a fi vândute;
- c) a fost episcop.

❻ Cum ar putea fi ajutați la teme copiii ce provin din familii cu situații dificile și au nevoie de sprijin?

- a) elevii mai mari, silitori, să ofere ajutor colegilor mai mici;
- b) să fie ajutați de părinți la teme;
- c) să se organizeze strângeri de fonduri pentru a li se plăti meditații.

❼ Cum ai putea contribui la oferirea de rechizite copiilor din școală aflați în dificultate?

- a) nu am idee, probabil părinții lor se ocupă de rechizite;
- b) fiecare copil poate aduce câteva rechizite, ce pot fi centralizate de un coordonator și apoi oferite copiilor ce au nevoie;
- c) pot da 10 lei din banii mei de buzunar.

Rezultate
Calculează-ți rezultatul adunând punctele corespunzătoare răspunsurilor tale.

întrebare răspuns	1	2	3	4	5	6	7
a	1	3	1	1	2	3	1
b	3	2	2	3	3	1	3
c	2	1	3	2	1	2	2
total							

7 – 11 puncte:

Până acum nu ai avut prea multe situații în care să oferi celor de lângă tine lucruri simple. Uneori nu ești atent la nevoile celor de lângă tine, iar pentru a ajunge oameni împliniți trebuie să învățăm să fim atenți la nevoile celorlalți, pentru că adevărata bucurie o simțim atunci când oferim. Îți dau o provocare: timp de trei zile să fii atent la oamenii din jurul tău și să identifici ceea ce au nevoie; uneori e suficient un zâmbet pentru a face o zi frumoasă unei persoane.

12 – 16 puncte:

Ești o persoană deosebită și mai ales pragmatică. Pentru tine este mai ușor să oferi bani pentru cei ce au nevoie. De multe ori însă este foarte ușor să fim milostivi chiar dacă nu avem bani, prin fapte simple, cum ar fi să împărțim cu colegii ceea ce avem deja, fără a fi nevoie să cheltuim bani.

17 – 21 puncte:

Ești o persoană ce iubește să dăruiască celorlalți. Ești mereu atent la nevoile celor din jur și îți place să citești *Viețile Sfinților*. Filantropia trebuie să însoțească omul încă din copilărie, iar părinții sau bunicii tăi au fost atenți să sădească în sufletul tău bucuria de a oferi celor din jur. Tu ai aflat că a fi milostiv este ușor chiar și atunci când nu ai bani.

Test de profesor psiholog Alexandra Hlade, Suceava

„Feriți-vă cei milostivi că aceia se vor milui”

(Matei 5,7)

Întru aceasta să cunoașteți, fiilor, cât de mare lucru este **milostenia**, pentru că și în acest veac ajută și întru cel de dincolo, de bucurie duhovnicească umple, spre Dumnezeu apropie și asemenea cu îngerii ne face. Că despre ea se zice în Scriptură: „Faceți milostenie, ca și vouă să vă fie milostiv Domnul”. Dați, zice, și vi se va da vouă. Că scris este: „Pe focul cel aprins îl stinge apa, iar milostenia curățește păcatele.” Și iarăși zice: „Să ascundeți milostenia în sânurile săracilor, că aceștia se roagă pentru voi.” Deci, acestea să ne fie știute, iubiților frați, și să ne silim a face mai ales milostenie, care este vârful tuturor bunătăților, ca să câștigăm viața cea veșnică, întru cereștile lăcașuri, Dumnezeului nostru slavă, acum și pururea.

(din **Proloage**, 11 martie, cuvânt al Sfântului Grigorie despre milostenie)

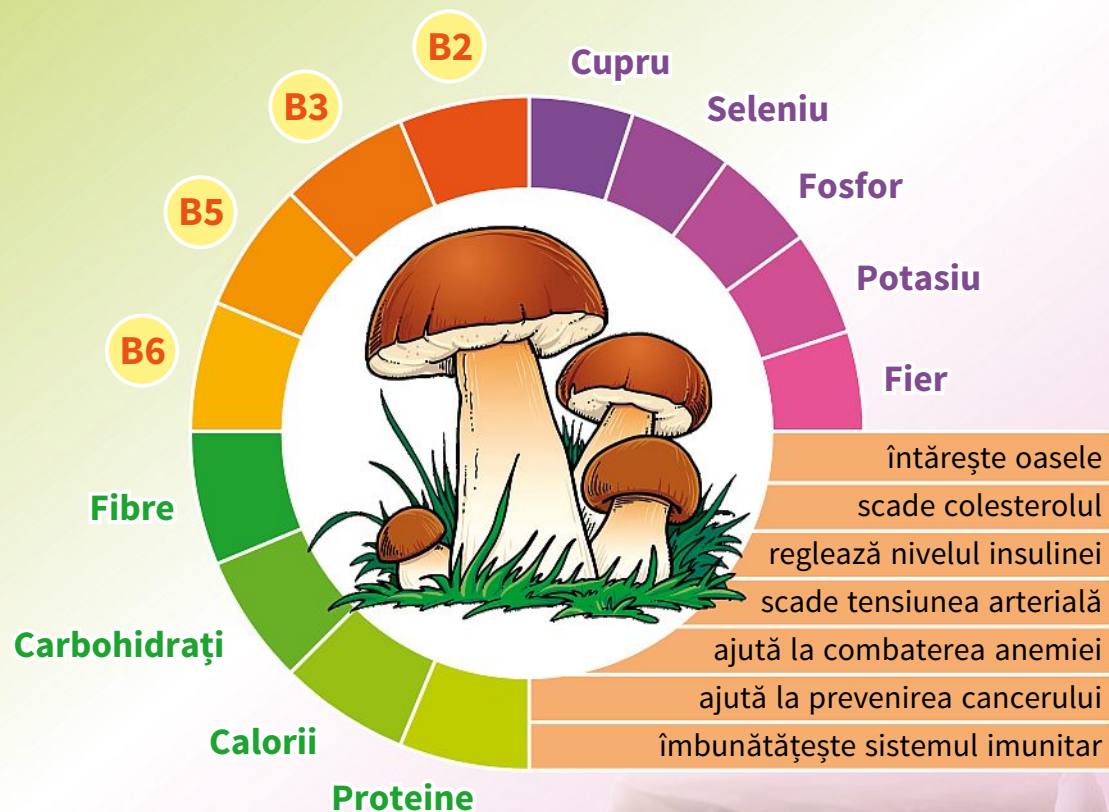

Ciupercile

vegetale sănătoase

VITAMINE

MINERALE

Rugăciunea de toată vremea

Spune-I lui Dumnezeu când ți-e foame, când ți-e sete, spune-I lui Dumnezeu că te duci la Rădăuți, spune-I lui Dumnezeu ceva pe drum, arată-I lui Dumnezeu ce frumoase sunt florile. Vorbește cu Dumnezeu de toate. „Doamne, ce să fac? Uite trebuie să fac asta și asta; mi-e foame, mă duc să mănânc o bucată de pâine”; tot ai în minte lucrurile astea; par copilărești, dar conversația aceasta cu Dumnezeu se prefăce în rugăciune. Pentru că ce este rugăciunea? Este o continuă comunicare a omului cu Dumnezeu.

Gândiți-vă ce spunea Sfântul Apostol Pavel în epistola către Tesaloniceni: „Rugați-vă neîncetat!”. Cum putea el să se roage neîncetat când era un om foarte activ? Atâtea biserici a făcut, atâtea epistole a dictat, atâtea lucruri avea de făcut. Nu putea să stea în genunchi neîncetat. La asta s-a gândit: să ai întotdeauna în inima ta sentimentul prezenței lui Dumnezeu.

De fapt, Sfinții Părinți așa definesc rugăciunea: rugăciunea este sentimentul prezenței lui Dumnezeu. Rugăciunea nu este doar atunci când citești din carte. Trebuie spus tinerilor lucrul acesta. Nu este doar când te rogi dimineața și, gata, am terminat. Sau zici: „ah, nu mi-am sfârșit rugăciunile!”. Rugăciunea nu se sfârșește niciodată.

Așezământul de copii Sf. Ierarh Leontie Rădăuți

Vorbește cu Dumnezeu copilărește, că noi suntem copiii lui Dumnezeu. Și vorba asta copilărească îți aduce sentimentul prezenței intime a lui Dumnezeu în inima ta. „Dacă ai prezența lui Dumnezeu în tine, atunci ești într-o stare de rugăciune. Omul devine o rugăciune”. Voi știți proverbul călugăresc: „dacă te rogi numai când te rogi, nu te rogi deloc”.

Dacă ai prezența lui Dumnezeu în tine, atunci ești într-o stare de rugăciune. Omul devine o rugăciune. Omul are o stare de rugăciune, nu momente de rugăciune, momente când se roagă și momente când nu se roagă. Ar fi groaznic. Trebuie să avem tot timpul simțirea lui Dumnezeu. Când spui: „Doamne!”, să fii sigur că Dumnezeu Se întoarce cu fața la tine și așteaptă să-l spui ceva. Când ești ocupat, fii atent la lucrul pe care-l faci. Când ai conversații, gândește-te la ce spui. Dar, dacă ai timp, puțin, 2-3-4 minute sau chiar într-o conversație cu oamenii, poți să spui: „Doamne Iisuse Hristoase, uită-te la noi, ajută-ne!” sau: „Binecuvintează-i pe oamenii aceștia!”

Păstorul cel bun

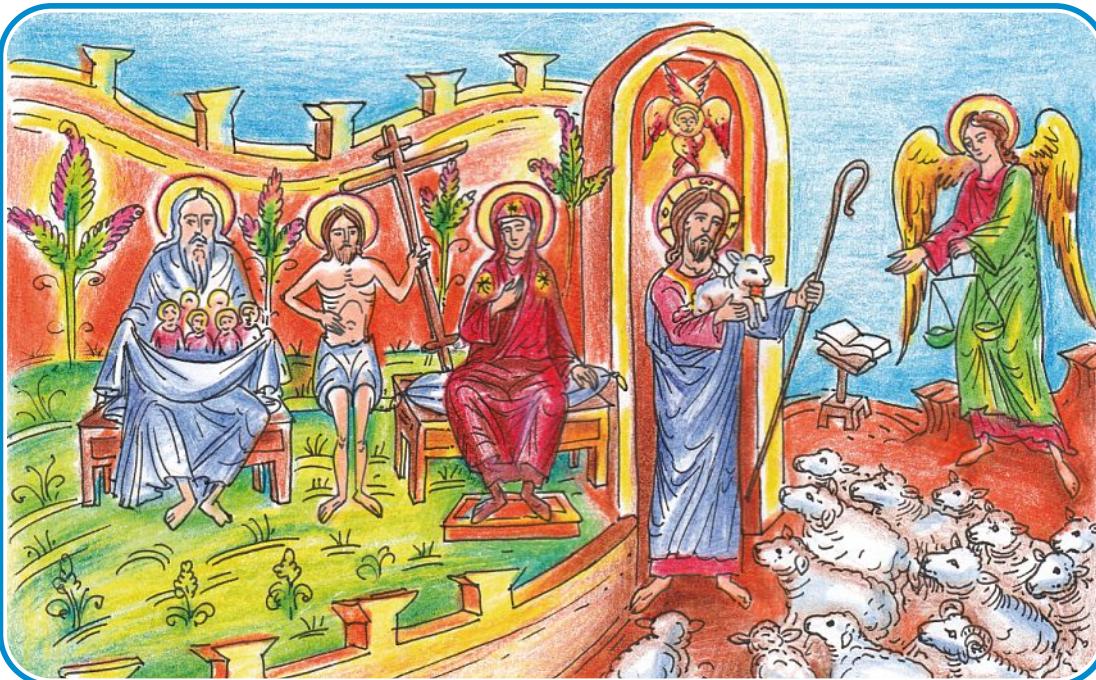
„Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe ușa, în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur și tâlhar.” (Ioan 10,1)

„Iar cel ce intră prin ușă este păstorul oilor. Aceștia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui, și oile sale le cheamă pe nume și le mână afară. Și când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, și oile merg după el, căci cunosc glasul lui.” (Ioan 10,2-4)

„Iar după un străin, ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul lui.” (Ioan 10,5)

Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles ce înseamnă cuvintele Lui. Azis deci iarăși Iisus: „Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt ușa oilor. Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat. Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.” (Ioan 10,6-9)

„Furul nu vine decât ca să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca viața să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale.” (Ioan 10,10-11)

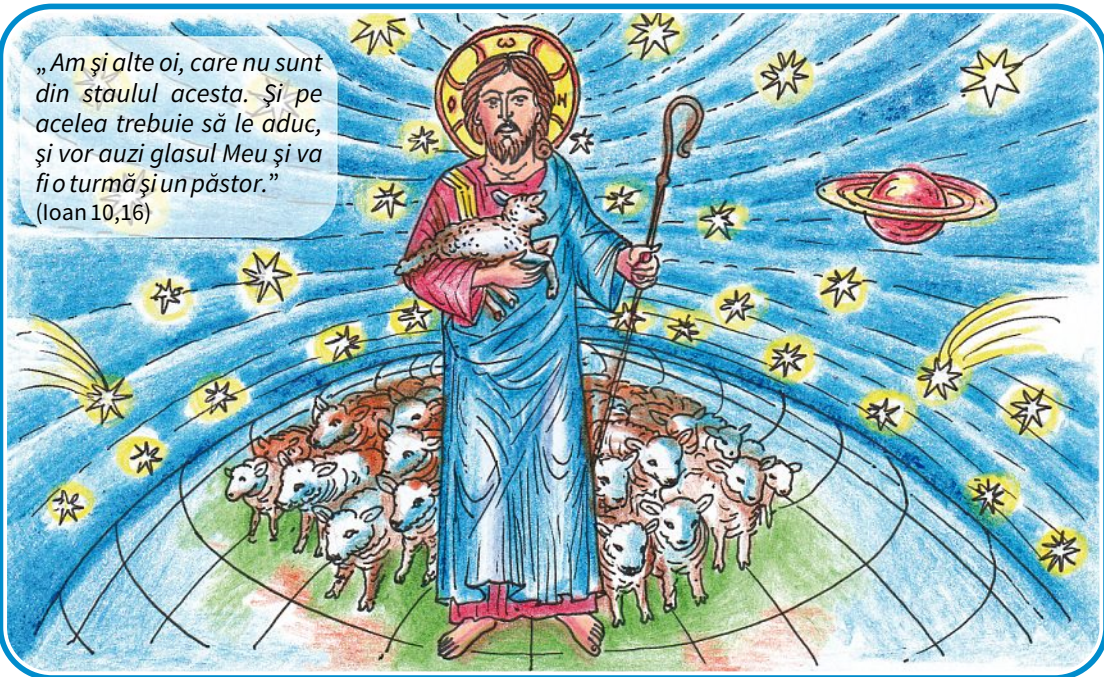
„Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.” (Ioan 10,12-13)

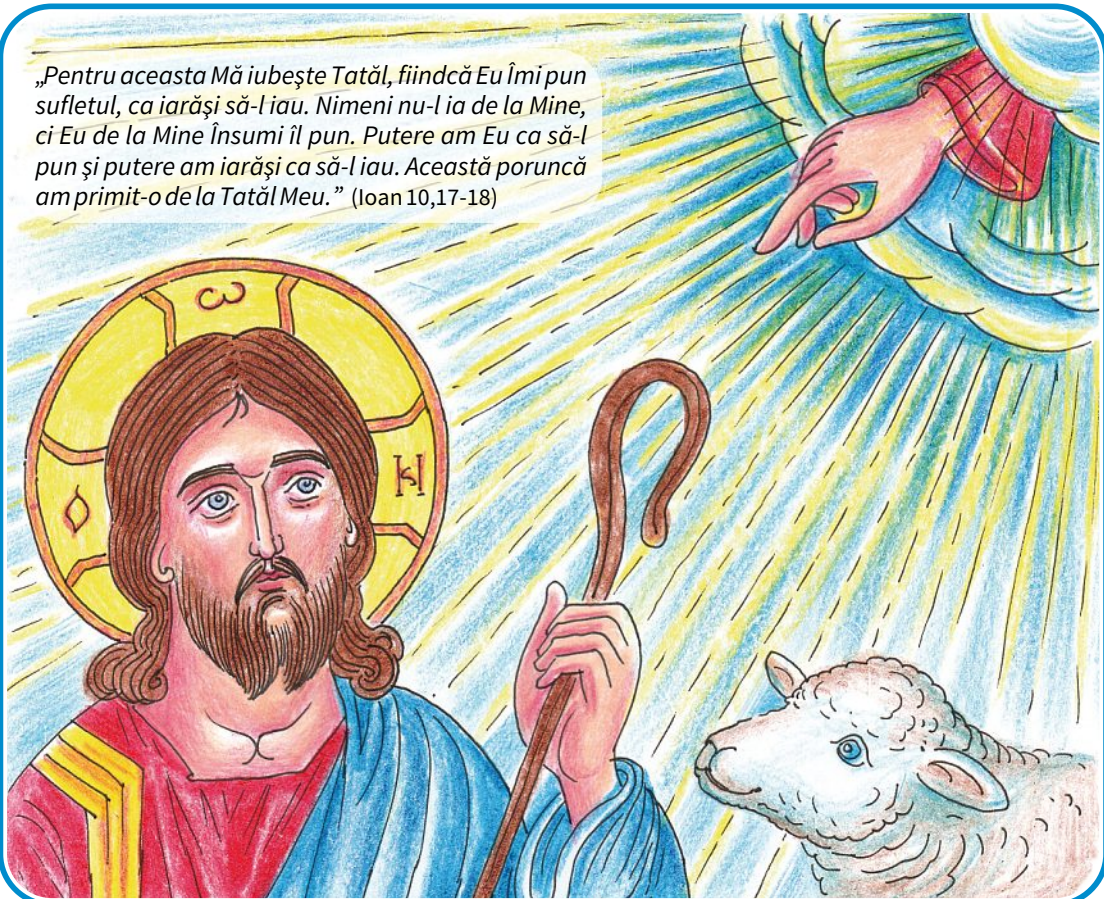
„Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul îmi pun pentru oi.” (Ioan 10,14-15)

„Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc, și vor auzi glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.” (Ioan 10,16)

„Pentru aceasta Mă iubește Tatăl, fiindcă Eu Îmi pun sufletul, ca iarăși să-l iau. Nimeni nu-l ia de la Mine, ci Eu de la Mine Însumi îl pun. Putere am Eu ca să-l pun și putere am iarăși ca să-l iau. Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu.” (Ioan 10,17-18)

Glasul care te cheamă

Pe calea acestei vieți, omul, minunata făptură a lui Dumnezeu, trebuie să fie în fiecare clipă un erou. Altfel nu se poate, pentru că va avea de înfruntat numeroase provocări: unele din interior, altele din exterior. Cine nu trăiește viața ca un erou riscă să se afle sub nivelul demnității sale de om.

Viața noastră pământească nu este o plimbare agale, ci un urcuș susținut spre Împărăția lui Dumnezeu și, dacă nu iei seama la tine însuși, riști să rățăcești și să cazi în prăpăstiile cele mai mari. Trebuie să cunoști drumul, iar pentru aceasta ai neapărată nevoie de îndrumare și de ajutor. Sunt multe glasuri care te vor chema să le urmezi, dar cum îți dai seama în cine poți avea încredere?

Răspunsul la această întrebare ni l-a dat Mântuitorul în *Pilda Păstorului cel Bun*. El, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii, este Păstorul cel bun, pentru că și-a pus sufletul pentru noi, răstignindu-Se pe cruce în locul nostru, pentru ca noi să putem avea viață din belșug, adică viață veșnică. Dacă ascultăm glasul Lui din *Sfintele Evanghelii* vom avea repere clare după care să ne ghidăm și nu vom cădea în înșelare.

Sunt însă mulți „furi” și „tâlhari” care caută să ne ademenească și să ne atragă pe căile lor alunecoase. Aceștia se prefac a fi iubitori și binevoitori, dar în realitate sunt „lupi” răpitori care vor să se folosească de noi pentru interese și câștiguri murdare. Ei pot fi recunoscuți după faptul că lucrează

în ascuns, îndemnând ca nimeni să nu știe, iar apoi se folosesc de forță și șantaj pentru a-și atinge scopul. Pentru a nu cădea în astfel de curse este de neapărată trebuință să avem inima sinceră și deschisă față de părinții noștri, față de profesori și învățători, față de duhovnicul nostru, să spunem tot ceea ce ni se întâmplă, să cerem sfat și ajutor.

Avântul pe care l-au luat astăzi răufăcătorii și traficanții de tot felul ne responsabilizează și pe noi, fiecare membru al societății, să nu fim indiferenți la necazurile și la disperarea semenilor aflați în situații dintre cele mai cumplite. Trebuie să strângem rândurile, să ne ocrotim, să luptăm cu răul, să-l demascăm atunci când îl descoperim și să sărim în ajutorul celor aflați în primejdii. Indiferența ucide în modul cel mai dureros, pentru că ea reprezintă lipsă de iubire, lipsă de omenie.

A răspunde cu promptitudine și curaj la glasul care te cheamă în ajutor reprezintă, poate, examenul nostru de autentificare creștină înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, în aceste vremuri pe care le trăim.

Prof. Irina Buta,
Școala Gimnazială Nr. 4, Suceava

Pelerinaj cu folos

Demult, tare demult, un om bogat voia să meargă la Ierusalim, să se închine la locurile sfinte, și a luat cu el, ca tovarăș de drum, un om sărac ce nu avea bani să ajungă acolo, dar dorea și el să ajungă pe urmele Mântuitorului. Pe vremea aceea drumul până la Ierusalim se făcea pe jos și dura foarte mult.

Când se făcea seară, omul cel bogat poposea la oameni avuți, iar săracul găzduia la cei nevoiași, bolnavi și necăjiți, pe care îi ajuta cum putea. De multe ori întârzia și îl reținea din drum pe cel bogat pentru a-i ajuta pe cei în necazuri și suferințe.

Odată, săracul înnoptase la o familie care aștepta să i se nască un copil. Bărbatul casei trebui să plece cu treabă în orașul vecin și nu avea cine să stea cu viitoarea mamă. Așa că săracul nostru s-a oferit să rămână și să ajute tânăra mămică.

Cel bogat nu a mai așteptat, ci a mers singur la Ierusalim ca să nu piardă sărbătoarea Nașterii Domnului și să-și rezerve locul din frunte la slujba de Crăciun, ca un om bogat ce era.

La Sfânta Liturghie din ziua de Crăciun cel bogat l-a văzut chiar lângă Arhiereu pe consăteanul său cel sărac și s-a supărat. Când s-au reîntâlnit, cel bogat l-a mustrat pe cel sărac pentru obrăznicia lui de a sta chiar lângă Arhiereu. Dar cel sărac i-a spus că el nici nu a mai ajuns la Ierusalim, căci a întârziat ajutându-i pe cei nevoiași. Atunci și-a dat bogatul seama că mai răsplătit a fost cel sărac pentru dragostea lui și pentru ajutorul pe care l-a dat aproapelui său, decât el, care a participat, dar fără folos însă, la slujba Nașterii la Ierusalim.

*Fericit cel care caută la sărac
și la sărman; în ziua cea rea îl
va izbăvi pe el Domnul.*

Sfântul Prooroc David

Gheață și foc

În timpul Sfintei Spovedanii un tânăr l-a întrebat pe duhovnicul său:

— Părinte, îmi simt sufletul greu de păcate. Cum pot să fiu iarăși liniștit, când știu că am greșit?

— Fiule, omul nu trebuie să-și piardă niciodată speranța. Chiar dacă am păcătuit, Dumnezeu ne va ierta greșelile, dar cu o condiție: să ne căim. Dar trebuie să ne căim cu sinceritate, din suflet. O să-ți dau un exemplu. Afară este iarnă grea, gerul este mare. Du-te și adu-mi un țurture de gheață.

Când tânărul s-a întors ținând bucata de gheață în mână, părintele a luat-o și a aruncat-o în sobă, unde țurturele a început imediat să se topească la căldura focului.

— Ai văzut gheața pe care ai luat-o de afară?! Era așa de la începutul iernii și tot așa ar mai fi rămas, oricât ar fi stat în frig. Dar acum, că ai adus-o înăuntru, vezi cum a început să se topească? Devine iarăși apă curată și folositoare. Cât era înghețată nu era bună de nimic. La fel este și sufletul atunci când îngheață de atâtea păcate. Dar dacă te căiești sincer, căldura rugăciunii tale și harul Duhului Sfânt topesc tot ce-i rău și-ți aduc viață și liniște în suflet.

— Privește pomii de afară, i-a mai spus părintele. Sunt înghețați de ger, dar la primăvară soarele îi va încălzi și iarăși se vor trezi la viață. La fel să ai și tu răbdare și încredere în bunătatea și mila lui Dumnezeu și să te căiești din suflet, fiindcă așa cum căldura focului topește gheața, la fel căința sinceră vindecă sufletul bolnav de păcate.

*Mărturisirea faptelor rele
este începutul faptelor bune.*

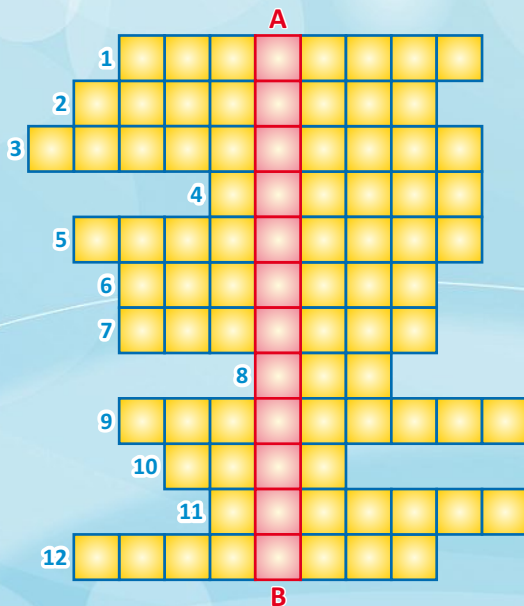
Fericitul Augustin

Cele mai bune daruri de Crăciun

Dacă vei găsi cuvintele lipsă din citatele de mai jos și apoi le vei transcrie (la singular și nearticulat) în rebus la poziția indicată de numere, vei putea descifra pe verticala A-B care sunt cele mai bune daruri de Crăciun (Galateni 5,22-23).

„Că în foc se lămurește aurul, iar oamenii cei plăcuți Domnului, în cuptorul **...(1)...**” (Ecclesiasticul 2,5).

„De ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne întru noi și **...(2)...** Lui în noi este desăvârșită” (I Ioan 4,12).

„Cel ce răsplătește pentru **...(3)...**, acela se gândește la viitor și la vreme de cădere va afla sprijin” (Ecclesiasticul 3,30).

„Buzele care spun **...(4)...** vor dăinui totdeauna, iar limba grăitoare de minciună numai pentru o clipă” (Pildele lui Solomon 12,19).

„Cu vorba cea fără de **...(5)...** nu-ți obișnui gura, că întru aceea este cuvântul păcatului” (Ecclesiasticul 23,15).

„Cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă-**...(6)...**, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire” (Efeseni 4,2).

„Nu este mai bună avuția decât sănătatea trupului și nu este bucurie mai mare decât **...(7)...** inimii” (Ecclesiasticul 30,16).

„Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă **...(8)...**” (Iacov 4,6).

„Curățindu-vă sufletele prin **...(9)...** de adevăr, [...] iubiți-vă unul pe altul” (I Petru 1,22).

...(10)... biruiește în fața judecății” (Iacov 2,13).

„Fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu **...(11)...**” (I Timotei 4,12).

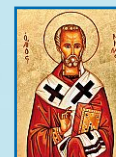
„Căci precum trupul fără suflet mort este, astfel și **...(12)...** fără de fapte, moartă este” (Iacov 2,26).

Plasează numerele de la 2 la 6 pe cei cinci bulgări, astfel încât suma pe fiecare latură a triunghiului să fie egală cu 11.

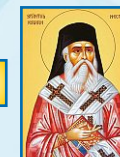
SFINȚII OCROTITORI AI CASEI ȘI FAMILIEI

Poți afla care sunt sfinții ocrotitori având ca indiciu ziua de pomenire și icoana alăturată?

ZI LUNA

										27	05
										09	11
										11	11
										26	11
										06	12
										12	12

Poți ajuta omul de zăpadă să ajungă la prietenii lui?

Premiere - ediția Noiembrie 2019

CONCURS DE ICOANE Sfântul Mucenic Haralambie

Clasele I-IV

Premiul I

Daniela Esmeralda Găitan
Bosanci

Premiul II

Ecaterina Ioana Mihăilescu
Gura Humorului

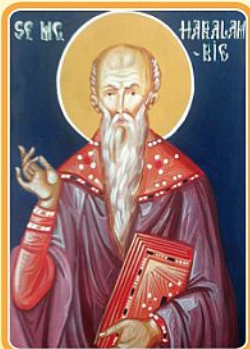
Premiul III

Alexia Teodora Cuțuhan
Gura Humorului

Mențiuni: Constantin Cîrlan, Bosanci; Samuel Ungurean, Bosanci;
Tudor Andrei Cuțuhan, Gura Humorului; Irina Filip, Fălticeni; Ștefan Mihalcea, Gura Humorului.

Premiul I

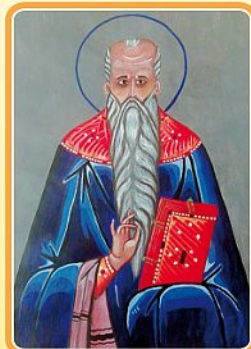
Anastasia Brajinca
Fălticeni

Premiul II

David Ciofu
Baia

Premiul III

Cipriana Aioanei
Horodniceni

Mențiuni: Ana Maria Știrbu, Horodniceni; Simona Onciuleanu, Dorohoi; Elisabeta Filimon, Rădăuți;
Maria Sandu, Fălticeni; Lavinia Cioban, Șerbăuți; Antoniu Bujorean, Bosanci.

CONCURS DE ESEURI ȘI POEZII Tradițiile din locul meu natal

Premiul I: Lavinia Hacman, Gura Humorului

Premiul II: Maria Grigorescu, Fălticeni **Premiul III:** Raluca Lepărdă, Dorohoi

Mențiuni: Ioana Moroșanu, Fălticeni; Delia Marinela Puslău, Fălticeni;
Cosmin Strugaru, Fălticeni; Iulia Spinare, Fălticeni; Sara Ioana Pătrar, Dorohoi.

Premiere concurs final - Iunie 2019

CONCURS DE ICOANE Sfântul Ioan Botezătorul

I-IV

Premiul I: Sabrina Macoveiciuc, Suceava

Premiul II: Elena Grigoraș, Giurgești **Premiul III:** Emilia Birleanu, Suceava

Mențiuni: Alexia Cuțuhan, Gura Humorului; Gabriela Jitariu, Suceava; Teodora Morariu, Pojorîta.

Premiul I: Moroșanu Mădălina, Fălticeni

Premiul II: Berteia Delia Valentina, Giurgești **Premiul III:** Berariu Andreea Maria, Suceava

Mențiuni: Cipriana Aioanei, Ana Maria Știrbu, Horodniceni; Juganariu Paraschiva, Rădăuți;
Elena Diana Apăvăloae, Anastasia Brajinca, Irina Maxim, Fălticeni; Jitariu Maria, Suceava;
Lavinia Denisa Andoni, Antoniu Bujorean, Luiza Ungureanu, Bosanci; Cioban Lavinia, Șerbăuți;
Andrei Lucescu, Satu Mare; Maria Oniga, Cornu luncii; Diana Maria Simion, Udești.

V-VIII

CONCURS DE ESEURI ȘI POEZII

Tradiții religioase românești. Preotul duhovnic și familia mea

Premiul I: Cojocariu Antonio, Dorohoi

Premiul II: Robu Bianca, Bosanci **Premiul III:** Busuioc Alexandra, Gura Humorului

Mențiuni: Ecaterina Brahariu, Denisa Bujorean, Luisa Cîrlan, Constantin Mierlă, Bosanci;
Gabriel Biță, Maria Budacă, Dorohoi; Denisa David, Anastasia Vasilache, Cosmin Vodă, Suceava;
Alexia Gavril, Gabriela Valentina Lupancu, Satu Mare; Maria Grigorescu, Ecaterina Grigorescu, Bunești;
Amalia Cara, Fălticeni; Lavinia Hacman, Gura Humorului; Geanina Ungureanu, Cornu luncii.

Concurs de icoane

Sfântul Mucenic Gheorghe

Cele mai frumoase icoane vor fi premiate
cu icoane sfințite oferite de
Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou".

Concurs de eseuri și poezii

Sfântul meu ocrotitor

Cele mai frumoase lucrări vor fi premiate
cu cărți oferite de Librăria
"Suflet Bucovinean" Suceava.

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII. Materialele pot fi trimise până la 15 aprilie 2020
prin poștă sau e-mail (doar la eseuri) la adresa de mai jos. Vă rugăm să specificați numele,
adresa, clasa, școala și un telefon sau email pentru contact.

Îndemnăm învățătorii și profesorii să discute
cu elevii conținutul revistei și să-i încurajeze
să participe la concursuri; să selecteze cele mai
valoroase lucrări și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această
revistă, propuneri, articole și desene create de
voi pentru a fi publicate în numerele următoare.
Următoarea revistă va apărea în luna mai 2020.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou"
Str. Ion Vodă Viteazul, nr. 2, 720034, Suceava
E-mail: micutiicrestini@yahoo.com, Telefon: 0749.071.680
www.micutiicrestini.ro/biserica dinsufletulcopilului
www.facebook.com/biserica.din.sufletul.copilului